

til Underfontierne under Hovedkonto L., og det burde den ærede Ordfører vide lige saa godt som jeg, at man holder sig til, hvad der historisk henhører under disse Konti. Naar der under Konto L. o. staar: „Materiel af ny Konstruktion“, saa vil dette lige saa lidt sige alt muligt Materiel af ny Konstruktion, som det t. Ex., naar der under Konto L. k. staar: „Ridekøpinger og Hestekøjsiter“ vil sige, at man ikke kan og vil finde lignende Udgifter paa andre Steder under Krigsministeriets Bevilling, eller naar der f. Ex. under Konto L. f. tales om Fragt, Transport og ubestemte Udgifter, det da vil sige, at her afholdes alle militære Fragt- og Transportudgifter. Disse Konti ere een Gang for alle begrænsede paa en bestemt historisk Maade, som maa kendes og kræves overholdt af Administrationen, naar vi ville være sikre paa, at Regnskabsvæsenet og Finantslovens Virkninger holdes i Orden. Noget ganske Andet vilde det være, om man fuldstændig vilde omforme alle disse Konti og give dem en hel anden Betydning, end de have og hidtil have havt, hvad dog maasse af andre Grunde burde fraraades. Paa Konto L. o. er der, det tør jeg forsikre, ingenfinde bevilget Andet end Udgifter til Artillerimateriel, og det Udtryk i Numreringerne til Finantslovsforlaget, til hvilket den ærede Ordfører henviste, betyder kun, at Ministeriet ikke er bundet til de enkelte Anskaffelser af Kanoner, Affutager, Patronkarer eller hvilke andre Karer der er nævnt som det Materiel, man nærmest paatænkte anskaffet ved Budgetets Affattelse, men for saa vidt det i Marts Løb maatte komme til at anse andre Anskaffelser af samme Art, altsaa af Artillerimateriel af ny Konstruktion, for ønskeligere, kan vælge at erhverve disse for Hæren.

Tagd: Det er med nogen Utilbøjelighed, at jeg idag udtaler mig imod flere af de foreliggende Forslag, idet jeg nemlig er bleven ganske behagelig overrasket ved at se, hvor nær Flertallet i det ærede Udvalg har sluttet sig til den ærede Minister, hvis Udgiftsbevillinger idag ere under Forhandling, og jeg har i mit Hjerte maattet gjøre et Slags Afbrigt til det ærede Flertal, fordi det er gaaet en Del videre, end jeg gjorde Regning paa, førend Finantsloven kom til 2den Behandling. Jeg har som Følge deraf ikke for Dieblisset megen Tilbøjelighed til at træde op imod Flertallet og i de foreliggende Spørgsmaal saa meget mindre, som jeg ikke kan negte, at jeg i Hovedsagen staar paa Flertallets Standpunkt, for saa vidt som jeg erkjender, at Udgifterne til vort Forsvarsvæsen have naaet en Størrelse, der ikke maa overstrides; men Et er det, at man kan være enig med Udvalgets Flertal i, at den Sum, der anvendes paa vort Forsvarsvæsen, gaar saa yderlig, som vi omtrent have Sene til at strække os, og maasse yderligere, end jeg vilde gaa, naar Sagen forelaa i sin Helhed, og et Andet er, om

man kan billige, at netop de Poster, som man her har foreslaaet at negte Bevillingen til, skulle udgaa; dette Sidste tror jeg ikke er rigtigt. Jeg tror, at de enkelte Poster, hvorom Diskussionen har dreiet sig i den sidste Times Tid, vedrøre saa vigtige Spørgsmaal og ere dog en saa ringe Del af den hele Udgift til Forsvarsvæsenet, at jeg ikke kan give min Stemme til at negte denne forholdsvis saa ringe Sum, og jeg vil henstille til det ærede Flertal og dets Meningsfæller i denne Sal, om de dog ikke selv skulde finde, at, efter at de have viist sig imødekommende i adskillige store Udgiftsspørgsmaal, var det ikke noget stort Skridt videre, om de nu ogsaa gave efter i nogle af de mindre, men dog for vort Forsvarsvæsen vigtige Spørgsmaal, som her i Aften ere under Forhandling. Jeg maa tilstaa, at jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Anshær) i, at hvad vi selv erkjende for nødvendigt og i Fædrelandets Interesse med Hensyn til dets fremtidige Sikkerhed og Forsvar, kunne vi ikke gjøre afhængig af, hvilken Minister der i dette Dieblis bestæber Labureitten. Dette kan man gjøre i saadanne Spørgsmaal, hvor man maa give sig sin Tillid til Ministeriet i Bold. Naar man, som det vistnok er Tilfældet i enhver lovgivende Forsamling, bevilger en eller anden Sum i Tillid til den paagældende Minister, uden at man selv er i Stand til at afgjøre, hvor vidt netop denne Sum er absolut nødvendig, eller om den kunde begrænses i en eller anden Retning, da kan jeg finde det i sin Orden, at Flertallet, som ikke har Tillid til eller ønsker at bevare Ministeriet, negter et saadant Belsø; men naar man staar over for en bestemt Anvendelse, om hvis Nødtighed man dog i alt Væsentligt er enig, da kan jeg ikke erkjende, at man engang er berettiget til at negte Belsøet. Jeg formener, at selv om jeg betragtede den paagældende Minister som min Dødsfjende, ja endog som mit Lands Dødsfjende, men jeg dog vidste, at han som hæderlig Mand vilde trofast værgede de Interesser, han er sat til at værgede over, og jeg erkjendte, at det Forslag, han havde stillet i denne Henseende, var vel begrundet og i Landets Interesse, saa vilde jeg bryde den Gød, jeg havde aflagt ved at træde ind i denne Sal, ved at negte Bevillingen, og den Kandidat, der paa Valgtribunen vilde vedkjende sig sidstnævnte Formaal, vil jeg haabe, ingen Vælger vil give sin Stemme. Det er min Overbevisning, at hvor skarpt vi end ville føre Kampen mod Ministrene, saa have vi dog hverken overfor vort Fædreland eller over for vor Samvittighed Ret til at negte Bevillinger, om hvis Nødvendighed for vort Fædreland vi ere enige med Ministrene, og jeg skal tilføie, at det ogsaa er min Overbevisning, at heller ikke den ærede Ordfører, saa lidt som det Flertal, i hvis Navn han taler, vilde have Hjerte til at gjøre det, naar de vare komne til en klar Erkjendelse i